

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2020. gada 10. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Personas dati – Regula (ES) 2016/679 – 23. pants – Datu subjekta tiesību ierobežojumi – Svarīgas finanšu intereses – Civilprasību izpilde – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir atsauce uz Savienības tiesībām – Nodokļu dati par juridisku personu – Tiesas kompetences neesamība

Lietā C-620/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Vācija) iesniedza ar 2019. gada 4. jūlija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 20. augustā, tiesvedībā

Land Nordrhein-Westfalen

pret

D.-H. T., J & S Service UG maksātnespējas administratoru,

piedaloties

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*] (referente), M. Safjans [*M. Safjan*] un N. Jēskins [*N. Jääskinen*],

ģenerālvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Land Nordrhein-Westfalen* vārdā – *M. Kottmann* un *C. Mensching*, *Rechtsanwälte*,
- Vācijas valdības vārdā – *J. Möller* un *D. Klebs*, pārstāvji,
- Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek*, *O. Serdula* un *J. Vlácil*, pārstāvji,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – vācu.

– Eiropas Komisijas vārdā – sākotnēji *H. Kranenborg* un *D. Nardi*, kā arī *K. Kaiser*, vēlāk – *H. Kranenborg*, *D. Nardi* un *F. Erlbacher*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2020. gada 3. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “VDAR”) 23. panta 1. punkta e) un j) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp Ziemeļreinas-Vestfālenes federālo zemi un D.-H. T., kas rīkojas kā *J & S Service UG* maksātnespējas administrators, par lūgumu saņemt nodokļu informāciju par šo sabiedrību.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesību akti

- 3 VDAR 2., 4., 14. un 73. apsvērumā ir paredzēts:

“(2) Noteikumiem par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un tās principiem neatkarīgi no fizisko personu valstspiederības vai dzīvesvietas būtu jāievēro pamattiesības un pamatbrīvības un jo īpaši tiesības uz personas datu aizsardzību. [..]

[..]

(4) Personas datu apstrāde būtu jāveido tā, lai tā kalpotu cilvēkam. Tiesības uz personas datu aizsardzību nav absolūta prerogatīva; tās ir jāņem vērā saistībā ar to funkciju sabiedrībā un jālidzsvāro ar citām pamattiesībām saskaņā ar proporcionalitātes principu. Šajā regulā ir ievērotas visas pamattiesības, brīvības un principi, kas atzīti [Eiropas Savienības Pamattiesību hartā] un ietverti Līgumos, jo īpaši privātās un ģimenes dzīves, mājokļa un saziņas neaizskaramība, personas datu aizsardzība, domu, pārliecības un ticības brīvība, vārda un informācijas brīvība, darījumdarbības brīvība, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu un kultūru, reliģiju un valodu daudzveidība.

[..]

(14) [..] Šī regula neattiecas uz tādu personas datu apstrādi, kas skar juridiskas personas un jo īpaši uzņēmumus, kuriem ir juridiskas personas statuss, tostarp juridiskās personas nosaukumu, uzņēmējdarbības formu un kontaktinformāciju.

[..]

(73) Ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem var piemērot ierobežojumus attiecībā uz konkrētiem principiem un tiesībām uz informāciju, piekļuvi personas datiem, to labošanu vai dzēšanu, tiesībām uz datu pārvešanu, tiesībām iebilst, lēmumiem, kas pamatojas uz profilēšanu, kā arī attiecībā uz ziņošanu datu subjektam par personas datu aizsardzības pārkāpumiem un attiecībā uz dažiem ar to saistītiem pārzīņu pienākumiem, ciktāl tas demokrātiskā sabiedrībā ir

nepieciešami un samērīgi, lai garantētu sabiedrisko drošību, tostarp cilvēka dzīvības aizsardzību, jo īpaši, reaģējot uz dabas vai cilvēka izraisītām katastrofām, lai garantētu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem vai kriminālsodu izpildi, tostarp, lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu, vai lai garantētu reglamentēto profesiju ētikas kodeksu pārkāpumu novēršanu, izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem, citus svarīgus Savienības vai dalībvalsts vispārējo sabiedrības interešu mērķus, jo īpaši svarīgas Savienības vai dalībvalsts ekonomiskās vai finanšu intereses, tādu publisku reģistru uzturēšanu, kuri vajadzīgi vispārēju sabiedrības interešu dēļ, arhivētu personas datu turpmāku apstrādi, lai sniegtu konkrētu informāciju saistībā ar politisko izturēšanos bijušo totalitāro valsts režīmu laikā, vai datu subjekta vai citu personu tiesību un brīvību aizsardzību, tostarp sociālo aizsardzību, sabiedrības veselību un humanitārus mērķus. Minētajiem ierobežojumiem vajadzētu būt saskaņā ar prasībām, kas izklāstītas [Pamattiesību hartā] un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā.”

4 Šīs regulas 1. pantā “Priekšmets un mērķi” ir paredzēts:

“1. Šī regula paredz noteikumus fizisku personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi un noteikumus personas datu brīvai aprītei.

2. Šī regula aizsargā fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības un jo īpaši to tiesības uz personas datu aizsardzību.

3. Personas datu brīvu aprīti Savienībā neierobežo un neaizliedz tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi.”

5 Minētās regulas 4. panta “Definīcijas” 1. punktā jēdziens “personas dati” ir definēts kā “jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu (“datu subjekts”); identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši, atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem”.

6 Atbilstoši šīs pašas regulas 15. panta “Datu subjekta piekļuves tiesības” 1. punktam tam ir tiesības saņemt no pārziņa apstiprinājumu par to, vai attiecībā uz datu subjektu tiek vai netiek apstrādāti personas dati, un, ja tiek, datu subjektam ir tiesības piekļūt attiecīgajiem datiem un saņemt noteiktu šajā pantā uzskaitītu informāciju.

7 VDAR 23. panta “Ierobežojumi” 1. punktā noteikts:

“Saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami datu pārzinim vai apstrādātājam, ar leģislatīvu pasākumu var ierobežot to pienākumu un tiesību darbības jomu, kas paredzēti 12.–22. pantā un 34. pantā, kā arī 5. pantā, ciktāl tā noteikumi atbilst 12.–22. pantā paredzētajām tiesībām un pienākumiem, – ja ar šādu ierobežojumu tiek ievērota pamattiesību un pamatbrīvību būtība un tas demokrātiskā sabiedrībā ir nepieciešams un samērīgs, lai garantētu:

[..]

e) citus svarīgus Savienības vai dalībvalsts vispārējo sabiedrības interešu mērķus, jo īpaši Savienībai vai dalībvalstij svarīgas ekonomiskās vai finanšu intereses, tostarp monetāros, budžeta un nodokļu jautājumus, sabiedrības veselību un sociālo nodrošinājumu;

[..]

j) civilprasību izpildi.”

Vācijas tiesības

Nodokļu kodekss

- 8 *Abgabenordnung* (Nodokļu kodekss; *BGBI.* I 2002, 3866. lpp.) redakcijā, kas piemērojama pamatlīdā (turpmāk tekstā – “Nodokļu kodekss”), 2.a pantā “Tiesību normu par personas datu apstrādi piemērošanas joma” ir paredzēts:

“[..]

(3) Šī likuma un nodokļu likumu tiesību normas par personas datu apstrādi nepiemēro, ja tieši vai saskaņā ar [ši panta] 5. punktu *mutatis mutandis* ir piemērojamas Eiropas Savienības tiesības, it īpaši [VDAR] attiecīgi spēkā esošajā redakcijā.

[..]

(5) Ja nav noteikts citādi, *mutatis mutandis* ir piemērojamas [VDAR], šī likuma un nodokļu likumu tiesību normas par fizisku personu datu apstrādi saistībā ar informāciju, kas attiecas uz identificētām vai identificējamām

1. mirušām fiziskām personām vai

2. juridiskām personām, tiesībspējīgām vai tiesībnespējīgām personu apvienībām vai īpašuma masām.”

- 9 Nodokļu kodeksa 32.b pantā (“Finanšu iestādes pienākums sniegt informāciju, ja personas dati nav iegūti no datu subjekta”) ir noteikts:

“(1) Finanšu iestādei nav pienākuma sniegt informāciju datu subjektam atbilstoši [VDAR] 14. panta 1., 2. un 4. punktam papildus [VDAR] 14. panta 5. punktā un [ši kodeksa] 31.c panta 2. punktā minētajiem izņēmumiem,

1. ja informācijas sniegšana

a) apdraudētu finanšu iestāžu vai citu valsts iestāžu kompetencē ietilpstošu uzdevumu pienācīgu izpildi [VDAR] 23. panta 1. punkta d)–h) apakšpunkta izpratnē vai

[..]

un tāpēc datu subjekta interesēm uz informācijas sniegšanu ir sekundāra nozīme. [Šā kodeksa] 32.a panta 2. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

[..]”

- 10 Minētā kodeksa 32.c pantā “Datu subjekta piekļuves tiesības” ir noteikts:

“(1) Datu subjektam nav tiesību pieprasīt no finanšu iestādes piekļuvi atbilstoši [VDAR] 15. pantam, ja

1. datu subjekts nav jāinformē saskaņā ar [ši kodeksa] 32.b panta 1. vai 2. punktu,

2. informācijas sniegšana ietekmētu tiesību subjekta, kam piederīga finanšu iestāde, iespējas izvirzīt, īstenot vai aizstāvēt civiltiesiskus prasījumus vai aizstāvēties pret civiltiesiskiem prasījumiem, kas pret to ir izvirzīti, [VDAR] 23. panta 1. punkta j) apakšpunkta izpratnē; finanšu iestādes pienākums sniegt informāciju saskaņā ar civiltiesībām paliek neskarts,

[..].”

- 11 Šī paša kodeksa 32.e pantā “Saistība ar citām informācijas piekļuves un informācijas sniegšanas tiesībām” ir noteikts:

“Ja datu subjektam vai trešai personai saskaņā ar 2005. gada 5. septembra [*Gesetz zur Regelung des Zugangs zu Informationen des Bundes* (Likums par brīvu piekļuvi informācijai; *BGBI.* 2005 I, 2722. lpp.)] attiecīgi spēkā esošajā redakcijā vai attiecīgajiem federālo zemju likumiem ir tiesības piekļūt finanšu iestādes informācijai, *mutatis mutandis* ir piemērojams [VDAR] 12.–15. pants, skatīts kopā ar [ši kodeksa] 32.a–32.d pantu. Plašākas tiesības uz informāciju saistībā ar nodokļu datiem šajā ziņā ir izslēgtas. [Šī kodeksa] 30. panta 4. punkta 2. apakšpunkts šajā ziņā nav piemērojams.”

Maksātnespējas likums

- 12 1994. gada 5. oktobra *Insolvenzordnung* (Maksātnespējas likums; *BGBI.* 1994 I, 2866. lpp.) redakcijā, kas piemērojama faktiem pamatlietā, 129. panta 1. punktā ir paredzēts:

“*Insolvenzverwalter* [maksātnespējas administrators] 130.–146. pantā paredzētajos apstākļos var apstrīdēt tiesību aktus, kas izpildīti pirms maksātnespējas procedūras sākšanas un kas kaitē kreditoriem.”

Likums par brīvu piekļuvi informācijai

- 13 2001. gada 27. novembra *Gesetz über die Freiheit des Zugangs zu Informationen für das Land Nordrhein-Westfalen* (Ziemeļreinas-Vestfālenes federālās zemes Likums par brīvu piekļuvi informācijai; turpmāk tekstā – “Likums par brīvu piekļuvi informācijai”) redakcijā, kas piemērojama faktiem pamatlietā, 2. pants “Piemērošanas joma” ir formulēts šādi:

“(1) Šo likumu piemēro publisko iestāžu administratīvajai darbībai [..]. Saskaņā ar šo likumu publiska iestāde ir ikviena struktūra, kas veic publiskās administrācijas uzdevumus.

[..].”

- 14 Likuma par brīvu piekļuvi informācijai 4. pantā “Tiesības uz informāciju” ir noteikts:

“(1) Saskaņā ar šo likumu jebkura fiziska persona, vēršoties pret 2. pantā minētajām struktūrām, var pieprasīt tiesības piekļūt oficiālai informācijai, kas ir šīs struktūras rīcībā.

(2) Jebkādas īpašās tiesību normas par piekļuvi administratīvajai informācijai, informācijas sniegšanu vai piekļuves lietas materiāliem piešķiršanu ir pārākas par šī likuma noteikumiem. Pienākums ievērot diskrētumu šī likuma ietvaros nav piemērojams.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 15 D.-H. T., rīkodamies kā *J & S Service* – saskaņā ar Vācijas tiesībām dibinātas sabiedrības – maksātnespējas administrators, pamatodamies uz Likuma par brīvu piekļuvi informācijai 4. panta 1. punktu, nodokļu administrācijai lūdza šīs sabiedrības nodokļu informāciju, lai varētu pārbaudīt iespēju maksātnespējas procedūrā celt atcelšanas prasības.

- 16 Šī informācija attiecas uz *J & S Service* iespējami piemērotiem izpildes pasākumiem, jau īstenotiem izpildes pasākumiem, maksājumiem, kas saņemti no šīs sabiedrības, un datumu, kurā nodokļu administrācija ir uzzinājusi par šīs sabiedrības maksātnespējas statusu. D.-H. T. turklāt lūdza izsniegt konta izrakstus par visu veidu nodokļiem un nodevām, ko nodokļu administrācija pārvalda, par taksācijas periodiem no 2014. gada marta līdz 2015. gada jūnijam.
- 17 Tā kā nodokļu administrācija šo lūgumu noraidīja, D.-H. T. vērsās kompetentajā *Verwaltungsgericht* (Administratīvā tiesa, Vācija), kura tās prasību būtībā apmierināja.
- 18 Kompetentā *Oberverwaltungsgericht* (Federālās zemes Augstākā administratīvā tiesa, Vācija) noraidīja Ziemeļreinas-Vestfālenes federālās zemes celto apelācijas sūdzību par pirmās instances spriedumu. Šī tiesa tostarp uzskatīja, ka tiesības piekļūt informācijai, kas tiek īstenotas, pamatojoties uz Likumu par brīvu piekļuvi informācijai, nav izslēgtas ar speciālajiem noteikumiem nodokļu jomā un ka tās nav pretrunā nevienam izslēgšanas iemeslam.
- 19 Minētā tiesa uzskata, ka maksātnespējas procedūrā pilnvaras rīkoties ar nodokļu informāciju ir nodotas maksātnespējas administratoram un šī pilnvaru nodošana ietver arī komercnoslēpuma un nodokļu informācijas neizpaušanu maksātnespējīgā parādnieka mantas labai pārvaldībai nepieciešamajā apmērā. Līdz ar to, lai arī uz pieprasīto informāciju attiecas nodokļu noslēpums, D.-H. T. kā maksātnespējas administratoram ir tiesības pieprasīt *J & S Service* visu informāciju, kas saistīta ar maksātnespējas procedūru. Maksātnespējīgā parādnieka dalības pienākums ietver arī pienākumu atbrīvot nodokļu administrāciju no nodokļu noslēpuma pienākuma.
- 20 Ziemeļreinas-Vestfālenes federālā zeme par kompetentās *Oberverwaltungsgericht* (Federālās zemes Augstākā administratīvā tiesa) nolēmumu iesniedza kasācijas sūdzību *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Vācija).
- 21 Šī tiesa vispirms norāda, ka VDAR šajā lietā nav tieši piemērojama, jo pamatlieta nav par fiziskas personas datiem šīs regulas 1. panta 1. punkta un 4. panta 1. punkta izpratnē, nedz arī par datu subjekta piekļuves tiesībām atbilstoši minētās regulas 15. pantam. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šajā pēdējā minētajā pantā paredzētās piekļuves tiesības ir piesaistītas datu subjektam, kuru skar personas datu apstrāde, kas neietilpst maksātnespējīgā parādnieka mantā, un tādējādi uz tām neattiecas vadības un rīcības pilnvaru nodošana maksātnespējas administratoram.
- 22 Tomēr minētā tiesa atgādina, ka, lai nodrošinātu vienveidīgu Savienības tiesību interpretāciju, Tiesa jau ir atzinusi, ka tās kompetencē ir lemt par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu par šo tiesību normām pilnībā iekšējās situācijās, kurās valsts tiesībās šīs tiesību normas ir padarītas piemērojamas tieši un bez nosacījumiem.
- 23 Šis nosacījums šajā lietā ir izpildīts, jo Nodokļu kodeksa 2.a panta 5. punktā saistībā ar juridisku personu datu apstrādi ir izdarīta atsauce uz VDAR normām.
- 24 Šajā kontekstā ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai nodokļu administrācijai ir iespēja ierobežot piekļuvi nodokļu maksātāja nodokļu informācijai, pamatojoties uz VDAR 23. panta 1. punkta j) apakšpunktu, uz kuru ir skaidra norāde Nodokļu kodeksa 32.c panta 1. punkta 2. apakšpunktā.
- 25 Gadījumā, ja tiktu atzīts, ka nodokļu administrācija var atsaukties uz VDAR 23. panta 1. punkta j) apakšpunktu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai šajā normā izmantotais jēdziens “civilprasību izpilde” ietver arī aizstāvību pret civiltiesiskām prasībām.
- 26 Šajā sakarā iesniedzējtiesa norāda, ka atbilstoši valsts tiesībām Nodokļu kodeksa 32.c panta 1. punkta 2. apakšpunktā ir konkrēti ietverta aizstāvība pret civiltiesiskām prasībām, lai ierobežotu datu subjekta piekļuves tiesības. Šīs tiesību normas mērķis ir nodrošināt, lai nodokļu administrācijai netiktu

piemērota atšķirīga attieksme salīdzinājumā ar citiem kreditoriem vai parādniekiem. Tai paredzētie informēšanas pienākumi tādējādi būtu jāreglamentē tikai civiltiesībās, un tiem būtu jāpiemēro nosacījums, ka ir būtībā jāpierāda *locus standi* atcelšanas prasībā un ka atliek noteikt tikai šī *locus standi* raksturu un tvērumu.

- 27 Visbeidzot iesniedzējtiesa vaicā, vai tāda valsts tiesību norma, ar ko tiek ierobežotas VDAR 15. pantā paredzētās piekļuves tiesības, lai to varētu izmantot atcelšanas prasībās, kuras pret nodokļu administrāciju var celt maksātnespējas procedūrā, ir pamatojama ar šīs regulas 23. panta 1. punkta e) apakšpunktu.
- 28 Šajā ziņā šī tiesa norāda, ka Nodokļu kodeksa 32.c panta 1. punkta 2. apakšpunkta mērķis ir civiltiesisku prasījumu gadījumā nodokļu administrācijai piemērot tādu pašu attieksmi kā citiem parādniekiem un kreditoriem, kā arī dot priekšroku pareizai un likumam atbilstošai aplikšanai ar nodokļiem un tādējādi – nodokļu ieņēmumu saglabāšanai. Šie mērķi varētu tikt uzskatīti par vispārējo interešu mērķiem budžeta un nodokļu jomā VDAR 23. panta 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē.
- 29 Tomēr minētā tiesa norāda, ka Nodokļu kodeksa 32.c panta 1. punkta 2. apakšpunktā valsts likumdevējs drīzāk ir izmantojis VDAR 23. panta 1. punkta j) apakšpunktā paredzēto ierobežojumu. Proti, pieprasītā nodokļu informācija kalpo nevis pašu materiāltiesisko nodokļu prasījumu, bet gan no maksātnespējas aspekta svarīgo maksājumu darījumu interesēm, jo par tiem attiecīgā gadījumā atbilstoši 1994. gada 5. oktobra Maksātnespējas likumam redakcijā, kas piemērojama pamatlietas faktiem, var celt atcelšanas prasību.
- 30 Šajos apstākļos *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai [VDAR] 23. panta 1. punkta j) apakšpunkta mērķis ir arī [nodokļu administrācijas] interešu aizsardzība?
- 2) Ja tas tā ir, vai formulējums “civilprasību izpilde” attiecas arī uz [nodokļu administrācijas] aizstāvību pret civiltiesiskām prasībām un vai tām jau ir jābūt celtām?
- 3) Vai atbilstoši [VDAR] 23. panta 1. punkta e) apakšpunktā ietvertajam tiesiskajam regulējumam, lai aizsargātu svarīgas dalībvalsts finanšu intereses nodokļu jautājumos, var tikt ierobežotas piekļuves tiesības saskaņā ar šīs regulas 15. pantu, lai novērstu civiltiesisku atcelšanas prasījumu izvirzīšanu pret [nodokļu administrāciju] maksātnespējas procesā?”

Par Tiesas kompetenci

- 31 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, Tiesai un valsts tiesām sadarbojoties atbilstoši LESD 267. pantam, tikai valsts tiesai, kas izskata lietu un kas ir atbildīga par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā lietas īpašo raksturu, jānovērtē gan tas, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir nepieciešams tās sprieduma taisīšanai, gan arī Tiesai uzdoto jautājumu atbilstība. Tādēļ, ja uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir jālemj (spriedumi, 1990. gada 18. oktobris, *Dzodzi*, C-297/88 un C-197/89, EU:C:1990:360, 34. un 35. punkts, kā arī 2019. gada 14. februāris, *Milivojević*, C-630/17, EU:C:2019:123, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Tomēr atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Tiesai ir jāizvērtē apstākļi, kādos valsts tiesa ir uzdevusi jautājumu, lai noskaidrotu, vai tai ir atbilstoša kompetence (spriedums, 2016. gada 16. jūnijs, *Rodríguez Sánchez*, C-351/14, EU:C:2016:447, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 33 Šajā saistībā ir jāatgādina, ka Tiesa vairākkārt ir atzinusi savas pilnvaras lemt par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuri attiecas uz Savienības tiesību normām, situācijās, kurās pamatlietas fakti neietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā un tādējādi ir tikai dalībvalstu kompetencē, tomēr kurās minētās Savienības tiesību normas ir kļuvušas piemērojamas valsts tiesību dēļ, kurās ir atsauce uz Savienības tiesību normu saturu (spriedums, 2012. gada 12. jūlijs, *SC Volksbank România*, C-602/10, EU:C:2012:443, 86. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Šāda kompetence ir acīmredzami balstīta Savienības tiesību sistēmas interesēs, proti, lai novērstu turpmākas interpretācijas atšķirības, Savienības tiesību normas vai tajās ietvertie jēdzieni tiek interpretēti vienveidīgi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1990. gada 18. oktobris, *Dzodzi*, C-297/88 un C-197/89, EU:C:1990:360, 37. punkts, kā arī 2019. gada 12. decembris, G.S. un V.G. (Draudī sabiedriskajai kārtībai), C-381/18 un C-382/18, EU:C:2019:1072, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 35 Tomēr Tiesas kompetencē ir tikai Savienības tiesību noteikumu pārbaude. Savā atbildē valsts tiesai tā nevar ņemt vērā valsts tiesību normu vispārējo sistēmu, kas, vienlaikus atsaucoties uz Savienības tiesībām, nosaka šīs atsauces apmēru. To ierobežojumu ņemšana vērā, kurus valsts likumdevējs ir varējis noteikt attiecībā uz Savienības tiesību piemērošanu pilnībā iekšējām situācijām, kurām tas ir piemērojams tikai ar valsts tiesību starpniecību, ir valsts tiesību jautājums un līdz ar to dalībvalsts tiesu ekskluzīvā kompetencē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1990. gada 18. oktobris, *Dzodzi*, C-297/88 un C-197/89, EU:C:1990:360, 42. punkts).
- 36 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas sniegtajām norādēm izriet, ka saskaņā ar Nodokļu kodeksa 2.a panta 5. punkta 2. apakšpunktā ietverto atsauci VDAR noteikumi par fizisku personu personas datu apstrādi *mutatis mutandis* ir piemērojami juridiskām personām.
- 37 It īpaši šī kodeksa 32.b pantā ir paredzēts, ka nodokļu administrācijai nav jāsniedz informācija, ja personas dati nav iegūti no attiecīgās personas, ja šī informācija var apdraudēt to uzdevumu, kas ietilpst tās kompetencē vai citu publisko tiesību subjektu kompetencē, pienācīgu izpildi VDAR 23. panta 1. punkta d)–h) apakšpunkta izpratnē.
- 38 Saskaņā ar minētā kodeksa 32.c panta 1. punkta 2. apakšpunktu datu subjekts nevar atsaukties uz savām piekļuves tiesībām attiecībā uz nodokļu administrāciju saskaņā ar VDAR 15. pantu, ja pieprasītās informācijas sniegšana var ietekmēt to, kā šī administrācija var izvirzīt, īstenot vai aizstāvēt civiltiesiskus prasījumus, kā arī tās aizstāvību pret viņu izvirzītās civiltiesiskās prasībās šīs regulas 23. panta 1. punkta j) apakšpunkta izpratnē.
- 39 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka pamatlietā aplūkotajos Nodokļu kodeksa noteikumos ir atsauce uz VDAR 23. pantu, lai ierobežotu nodokļu administrācijas pienākumu sniegt informāciju un tiesības piekļūt šai iestādei, lai labotu nelabvēlīgāko situāciju, kādā šī administrācija maksātnespējas procesā atrodas salīdzinājumā ar kreditoriem, kas ir privāttiesību subjekti, un tādējādi veicinātu nodokļu ieņēmumu saglabāšanu.
- 40 Pamatlietā pieprasītā informācija attiecas uz juridisku personu, proti, maksātnespējas procesā esošu sabiedrību.
- 41 Kā izriet no VDAR 1. panta 1. punkta, šajā regulā ir paredzēti noteikumi par fizisku personu personas datu aizsardzību un tā neattiecas uz juridisku personu datiem.
- 42 Šīs regulas 23. pants, kura interpretāciju lūdz iesniedzējtiesa, regulē situācijas, kurās Savienības tiesību akti vai dalībvalsts tiesību akti, kas piemērojami pārzinim vai apstrādātājam, var ierobežot datu subjektiem, kuri definēti kā identificētas vai identificējamās fiziskas personas, piešķirto tiesību apjomu un atbilstošos pienākumus, kas uzlikti pārzinim.

- 43 Šajā gadījumā prejudiciālie jautājumi attiecas uz VDAR 23. panta 1. punkta interpretāciju situācijā, kurā šīs tiesību normas ir padarītas piemērojamas juridiskām personām, lai ierobežotu informēšanas pienākumu, kas valsts iestādēm ir saskaņā ar Likumu brīvu piekļuvi informācijai.
- 44 Tomēr pamatlietā aplūkoti Nodokļu kodeksa noteikumi ne tikai padara VDAR noteikumus par piemērojamiem ārpus šīs regulas piemērošanas jomas, bet arī groza to mērķi un tvērumu.
- 45 Lai gan pamatlietā aplūkotajās Nodokļu kodeksa normās tik tiešām gandrīz burtiski ir pārņemtas dažas VDAR normas, VDAR pieņemšanas mērķis un konteksts būtiski atšķiras no pamatlietā aplūkotā valsts tiesiskā regulējuma mērķa un konteksta, jo šīs regulas mērķis tostarp ir nodrošināt fizisko personu pamattiesību ievērošanu un vienlaikus līdzsvarot šīs tiesības ar nepieciešamību aizsargāt citas leģitīmas intereses demokrātiskā sabiedrībā.
- 46 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka informācijas par juridiskām personām jēdziens ir stingri nošķirts no fizisko personu personas datu jēdziena Savienības tiesību izpratnē. Ikvienas fiziskas personas tiesības uz savu personas datu aizsardzību ir pamattiesības, kas noteiktas Pamattiesību hartas 8. panta 1. punktā. Līdz ar to šādu tiesību ierobežojumi ir jāparedz tiesību aktos, tajos ir jārespektē pamattiesību un pamatbrīvību būtība un tiem ir jābūt nepieciešamiem un samērīgiem demokrātiskā sabiedrībā, lai aizsargātu noteiktas publiskas un privātas intereses, kā atgādināts VDAR 23. panta 1. punktā. Turpretī informācijai par juridiskām personām saskaņā ar Savienības tiesībām nav salīdzināmas aizsardzības.
- 47 Tādējādi Vācijas tiesībās faktiski ir atsauce nevis uz fizisku personu personas datu aizsardzību, kas Savienības tiesībās ir reglamentēta VDAR, bet gan uz juridisku personu personas datu aizsardzības jēdzienu, kas ir raksturīgs valsts tiesībām. Šādos apstākļos prejudiciālie jautājumi īsti neattiecas uz tādas Savienības tiesību normas interpretāciju, kura ar valsts tiesību normu būtu padarīta par piemērojamu ārpus tās piemērošanas jomas, bet gan uz valsts tiesību jēdzienu, kuram Savienības tiesībās nav līdzvērtīga.
- 48 Otrkārt, kā ģenerāladvokāts būtībā ir norādījis secinājumā 86. un 88. punktā, VDAR 23. panta 1. punkta mērķis ir nodrošināt taisnīgu līdzsvaru starp to fizisko personu pamattiesību ievērošanu, kuras skar personas datu apstrāde, un nepieciešamību aizsargāt citas leģitīmas intereses demokrātiskā sabiedrībā. Tādējādi tajā noteikto ierobežojumu interpretācija prasa līdzsvaru starp fizisko personu pamattiesībām un interesēm, kuru aizsardzību šie ierobežojumi veicina.
- 49 Tāpēc VDAR 23. pantu nevar lasīt nošķirti no tā mērķa tieši aizsargāt fizisku personu pamattiesības.
- 50 Līdz ar to minētās regulas normu interpretācija nevar tikt veikta vienādā veidā attiecībā uz fiziskām personām un juridiskām personām, kuru tiesības uz datu aizsardzību nav definētas VDAR. Tādējādi pretēji tam, ko uzskata iesniedzējtiesa, nevar secināt, ka šajā lietā pastāv acīmredzama interese interpretēt šīs tiesību normas, lai nodrošinātu to vienveidīgu interpretāciju.
- 51 Šādos apstākļos nevar uzskatīt, ka Savienības tiesību normas, kas Tiesai iesniegtas interpretācijai, kā tādas ir padarītas piemērojamas ar valsts tiesībām, pat ārpus šīs regulas piemērošanas jomas (pēc analogijas skat. spriedumu, 1995. gada 28. marts, *Kleinwort Benson*, C-346/93, EU:C:1995:85, 19. punkts).
- 52 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāatzīst, ka Tiesas kompetencē neietilpst atbildēt uz *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa) uzdotajiem jautājumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 53 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Tiesas kompetencē neietilpst atbildēt uz *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Vācija) ar 2019. gada 4. jūlija lēmumu uzdotajiem jautājumiem.

[Paraksti]